

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului

Voiește cerul să se bucure cu tine, Ierusalime, că tu ești poporul Duhului Sfânt. Amin.

Duhul Sfânt Își are sălaș în mijlocul tău, poporul Meu iubit, că te-am agonisit cu trudă, fiule, și te am rod al cuvântului Meu, iar tu trebuie să fii popor îndumnezeit și treaz cu taina aceasta a îndumnezeirii tale, că Eu nu dorm, și nici tu să nu dormi, și să fii îndumnezeit. Amin. Pace ție! Pace ție! Pace ție! Amin, amin, amin, și să dai din acest dar, să dai darurile Mele la cel ce voiește să ia din ele.

O, copilași împărțitori de daruri cerești, voi să nu uitați ce am spus Eu ucenicilor Mei când i-am făcut împărțitori de darurile Duhului Sfânt, că le-am spus: *«În dar ați luat, în dar să dați la cei ce vor să ia din cele venite de la cer»*. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh bucurați-vă cu cei ce se bucură de darurile cerești care vin pe pământ la voi. Cu cei ce se bucură de darul cuvântului Meu bucurați-vă, și hrăniți în ei rodul pocăinței, rodul mântuirii, că aceasta e lucrarea pe care Duhul Sfânt o pune în voi ca să fiți lucrători cerești pe pământ.

Voiesc să se învețe oamenii cu Duhul Sfânt și cu tainele Lui cele cerești, cele văzute și nevăzute și cu mângâierea care vine de la Duhul Sfânt. Voiesc să vă semăn ca pe sămânța cea bună și ca să iasă rod pe urma voastră, fiilor, și uitați-vă bine că pe unde trec Eu cu voi rămâne binele și binecuvântarea Mea peste oameni și peste locurile popasurilor Mele cerești în mijlocul oamenilor cu voi, și vă voi deschide uși și iar uși, ca să treceți prin ele și să faceți cale împărăției cuvântului Meu peste pământ. Amin.

O, copilași ai Ierusalimului, copii ai Duhului Sfânt, voiește cerul să se bucure cu voi, să grăiască cu voi. Voiesc mereu să Mă fac cuvânt peste tine, poporul Meu iubit, ca să te țin înfășat în taina mângâierii și ca să te îndemn la bucurie cu cerul, fiule din Ierusalim. Masa Mea de nuntă să nu se mai strângă, să nu se mai sfârșească, să nu se mai împruțineze, și să fie mereu așezată în mijlocul tău, că Eu îți pun mereu pe masă hrană din cer, care te crește și te îndumnezeiește ca să fii tu poporul Meu cel îndumnezeit. Nimeni nu poate trăi fără hrană, dar hrana din cer este minune peste tine, poporul Meu. Ia și dă din ea. În dar să iei, în dar să dai, și să nu faci ca cei ce au luat cheia cunoștinței ca să nu mai știe nimeni drumul cel adevărat. Cei ce sunt adevărații Mei ucenici, adevărații Mei slujitori sunt cei ce iau în dar de la Mine și dau în dar la toți cei ce flămânzesc și caută hrană din cer, iar cei ce nu fac așa cu cele luate în dar de la Mine, aceia nu sunt ucenicii Mei. Dar voi, fiilor, fiți darnici cu darurile cuvântului Meu și vindecați pe cei bolnavi de necredință și de patimi și de nepăsare și tămăduiți, fiilor, mintea și inima oamenilor, căci în dar ați luat, în dar să dați, după cum este rostit cuvântul Meu pentru ucenicii Mei.

Eu sunt Cel ce semăn sămânța cea bună pe ogor, iar dușmanul vieții seamănă neghina. Sămânța cea bună sunt fiii împărăției Mele, iar neghina sunt fiii celui rău, dar îngerii Mei sunt trimiși ca să ia de pe pământ toate smintelile și să crească sămânță bună și multă și însutită și coaptă și de aceea merg cu voi din loc în loc ca și cu o sămânță bună, căci fiii împărăției Mele sunt sămânța cea bună. Cu dragoste mare fac din voi Scriptură vie pe pământ. Cu iubire nemărginită Îmi împlinesc cu voi Scripturile cele pentru zilele venirii Mele a doua oară, căci voi sunteți purtătorii Mei și templu Îmi sunteți și cărare Îmi sunteți. Mama Mea Fecioara Mi-a fost cărare când M-am întrupat în ea de M-am născut trup între oameni. Verginica, fiilor, Mi-a fost cărare când M-am înființat în ea cuvânt și M-am făcut cuvânt între oameni din templul trupului ei, iar voi sunteți fiii cuvântului Meu și sunteți cărarea Mea și vă iubesc cu iubire nemărginită. Voiesc să Mă bucur cu voi mereu, să fiu Cel dintâi în mintea și în inima voastră și să fiu purtat de voi, că sunteți purtători de Dumnezeu și Îmi purtați cuvântul peste pământ, căci cuvântul Meu

este împărat din cer și cârmuiește pe tot omul care voiește cu împărăția cerurilor pe pământ, iar cine nu voiește cuvântul Meu și cine nu crede în el, acela nu este din oile Mele, căci oile Mele Îmi cunosc glasul cuvântului Meu și umblă după Mine ca după Păstorul lor.

«*Cei ce ascultă de cuvântul Meu, care este glasul Meu, aceia sunt oile Mele.*», așa le spuneam Eu cărturarilor și fariseilor templului, care Mă ispiteau ca să se smintească întru Mine. Deschideți, fiilor, Evanghelia Mea și uitați-vă bine că pe orice filă a ei se găsesc faptele Mele, și lângă ele cuvintele de ispitire ale cărturarilor și ale fariseilor care Mă sileau să vorbesc despre multe ca să-Mi găsească vină, că ei Mă urau ca și azi, fiilor. Atunci nu-Mi primeau trupul, și acum nu-Mi primesc cuvântul și se fac că nu știu despre cuvântul Meu care vine din cer mereu proaspăt pe pământ, că scrie în Scripturi ca să vin cuvânt pe pământ și să-Mi pregătesc venirea după cum sunt vestit de toți fiii credinței care spun despre credința lor în Hristos, Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, și prin Care toate s-au făcut, și Care pentru mântuirea oamenilor S-a coborât din cer și S-a întrupat în Fecioară și S-a făcut Om, și S-a răstignit, și S-a îngropat, și a înviat a treia zi, și S-a înălțat la Tatăl, și iarăși va să vină cu împărăție fără de sfârșit. Amin, amin, amin.

Mama Mea Fecioară a fost începutul cărării mântuirii, și voiește cerul tot să se bucure cu tine, poporul Meu, și să cânte deasupra ta pentru mama Mea Fecioara și să prăznuiască sărbătoare de naștere pentru cinstirea ei în ceruri, căci toate clipele ei au fost înghițite de veșnicie, măi fiilor.

O, mamă a Mea, tot cerul te cântă și te prăznuiește pe veci de veci, iar Eu Mă las cuvânt de sărbătoare și de bucurie peste cei mici ai Noștri de pe pământ, ca să împlinesc cu ei Scripturile venirii Mele a doua oară pe pământ, mamă.

O, Eu nu mai sunt așteptat cu pregătire, mamă. Tot omul se pregătește mereu de bucurii și de sărbători, dar pentru Mine nu se mai pregătește nimeni ca să vin. Stau în mijlocul acestui popor mic și Mă fac cuvânt spre oameni din mijlocul lui, dar neamul oamenilor de azi, ca și atunci este neam viclean care cere semn ca să creadă în cuvântul Meu, mamă. Dar precum a fost Iona semn pentru niniviteni, așa și cuvântul Meu va fi semn pentru acest neam, căci mai mult decât Iona sunt Eu, Cuvântul.

O, mamă a Mea, o, cărare a Mea spre oameni, nu mai sunt oameni ca să Mă iubească atât de mult pe Mine, Domnul, ca să se facă pentru Mine cărare spre oameni. Dar iată-i pe cei mici pe care i-am ales și am suflat peste ei duh de credință, și i-am născut din cuvântul Meu de azi, ca să Ne fie cărare Nouă, celor din cer, căci cerul Domnului înseamnă cele ce nu se văd și sunt, precum Eu sunt după ce am trecut în cele ce nu se văd, dar când am trecut, le-am spus la toți ai Mei: «*Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului*». Așa și tu ești, mamă, precum toți sfinții sunt cuprinși de cerul Meu, căci cerul Meu este cel ce nu se vede, așa cum și fiii Noștri cei mici nu se văd că sunt copiii cerului pe pământ. Oamenii nu văd slava Mea în ei, căci ea nu se vede, dar este. Nu mai este omul învățat cu credința cea din moși și cea din strămoși. Nu mai știe omul să creadă glasul Meu așa cum l-au crezut toți cei cu care am grăit și prin care am grăit de Mi-am scris Scripturile pe pământ. Dar din nou M-am făcut cuvânt, iar cuvântul se slăvește prin împlinirea lui, și voi face împărăție a cerurilor pe pământ, după cum este făgăduința Mea pentru cei credincioși Mie. Amin, amin, amin.

– *O, Fiule al meu, Fiu de Fecioară, nimeni nu se mai înfioară îndeajuns la minunea nașterii Tale din mine, Fecioară și mamă a Ta, Fiule al Tatălui și al meu. Bucuria acestei mântuiri, cu greu mai este pătrunsă de neamul oamenilor. Toată firea trăiește în ea dumnezeirea lui Dumnezeu și minunea dumnezeiască a Ta, Fiule Stăpân a toate cele văzute și nevăzute. Toate ale firii se înfioară și se bucură când Te porți Tu printre toate ale firii. Numai neamul oamenilor nu mai trăiește îndeajuns fiorul dumnezeirii Tale, Fiule ceresc între oameni. Nu mai știe omul să creadă glasul Tău care a scris Scripturile prin proorocii Tăi între oameni. Mi-e dor de ziua Ta cea mare, Fiule al suferinței. Mi-e dor de bucuria Ta, mi-e dor de mântuirea neamului omenesc,*

că aceasta e bucuria Ta, și pentru asta ai venit din Tatăl și din mine Fiu ceresc pe pământ. Nu mai are neamul oamenilor, nu mai are vreme de Tine, și Tu aștepți, Fiule al suferinței și al iubirii, precum aștept și eu bucuria Ta, ziua Ta cea mare, ziua odihnei Tale, Fiule obosit de așteptare. De două mii de ani Te porți printre oameni, și oamenii nu Te văd. Privirea mea cea plină de durere și de duioșie e cu Tine mereu, și Tu plângi și azi, Fiule scump, Fiu pribeag, Fiu străin printre oameni. Nu mai știu oamenii că Tu ești Împăratul lor. Nu Te mai văd oamenii, Fiule Împărat și Stăpân a toate. Cu mare iubire petreci cu poporul Tău cel mic pe care l-ai ridicat din români ca să stea înaintea Ta mereu, precum oastea de cinste a unui împărat stă în preajma împăratului ei. Cu iubire fără margini stai mereu cu poporul Tău de fii mici și neluați în seamă de cei mari de pe pământ. Cu mare iubire Te faci cuvânt de slavă peste cei mici, căci glasul Tău vine mereu și se face cuvânt peste ei ca să Te împartă oamenilor și să știe oamenii venirea Ta și cuvântul venirii Tale.

Privirea mea e peste Tine, Fiule al meu. Pașii mei sunt lângă ai Tăi. Dorul meu e cât dorul Tău, Fiule Care ești trup și cuvânt între oameni. Trupul Tău cel înviat se poartă cu ai Tăi ca să-i semeni pe ei sămânță bună pe pământ, căci sămânța bună sunt fiii împărăției Tale semănați prin neghină, printre fiii celui rău care au de tată pe cel rău. Trupul Tău cel înviat umblă cu îngerii și cu sfinții pe pământ ca să înnoiască lumea, Fiule, și ca s-o nască din nou cu cuvântul ca și la începutul neamului omenesc. Trupul și duhul Tău e obosit de dor, și așa sunt și eu, Fiule, și așa sunt toți sfinții. Tot Ierusalimul cel ceresc e obosit de dorul mântuirii neamului omenesc pentru care Tu ai suferit mereu. Dar Tu Îți ridici pe pământ Ierusalim nou, casă nouă, neam nou, neam sfânt și credincios, ca să stea înaintea Ta în ziua slavei Tale când Te vei lăsa văzut și cuprins în cele ce se văd, Fiule tainic.

O, copilași plăcuți și scumpi, fii ai Fiului meu și ai cuvântului Său, învățați desăvârșit taina Fiului meu în voi și printre voi. Fiul meu e taină a tainelor, și este tainic în voi și printre voi. Învățați pe oameni taina creștinătății, taina lui Hristos cu oamenii, taina Fiului meu între oameni. Fiul meu Cel înviat este cu voi mereu, mereu, copilași ai Ierusalimului nou, și Se poartă printre voi cu pasul Său, cu trupul Său și cu cerul Său de sfinți și de îngeri.

O, popor nou, tu ești taină din taină. O, ce mare taină ești tu între oameni! Se minunează sfinții cerului. Tu ești o mare taină a Fiului meu, și slava ta este nevăzută, precum și cerul este nevăzut. Fiul meu cât a fost văzut pe pământ, a fost taină. La fel și eu, am fost taină dumnezeiască între oameni, dar oamenii nu știau. Așa au fost și sfinții care sunt acum cuprinși de cerul cel nevăzut, și sfinții se minunează de taina ta, căci tu, Ierusalime nou, ești poporul cel așteptat de veacuri, ești cărarea Fiului meu pentru cea de a doua venire a Sa. Amin.

– O, mamă a Mea, cuvântul tău duios Mă mângâie pe Mine, Cel ce petrec tainic între fiii cuvântului Meu. Rugăciunea ta pentru neamul omenesc stă mereu înaintea Mea, că tu știi ce Mă doare, știi că bucuria și mângâierea Mea e mântuirea neamului omenesc, de a cărui durere suferă toată firea, mamă. Dar ziua Mea cea cu slavă văzută se apropie, și cuvântul Meu se așterne tot mai mult în calea oamenilor, și nemângâierea Noastră se va sfârși, căci lumea se va înnoi, și se va bucura cerul și pământul de mângâiere și se vor înnoi precum scrie în Scripturi. Amin.

Cu dragoste mare fac din voi Scriptură vie pe pământ, fiilor scumpi. Cu iubire nemărginită Îmi împlinesc cu voi Scripturile venirii Mele cea de a doua, căci voi Îmi sunteți cărarea pe care vin. Amin. Să fii popor îndumnezeit, Ierusalime nou, ca să înțelegi taina îndumnezeirii tale, că Eu, fiule, nu dorm, și nici tu să nu dormi, și să fii îndumnezeit Amin. Masa Mea de nuntă nu se mai strânge din mijlocul tău, și hrana Mea te îndumnezeiește, și este minune peste tine. Ia și dă din ea. Dar din dar să dai, că Eu îți voi deschide uși după uși ca să treci prin ele, poporul Meu, și să faci cale împărăției cuvântului Meu peste pământ. Amin. Toate se vor apleca în calea Mea cu tine, căci Eu sunt Cel nevăzut, Care este. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Când M-am lăsat cuprins de cele ce nu se văd, așa le-am spus celor iubiți: *«Vă este de folos să Mă duc, că dacă nu Mă duc nu pot veni la voi; dar Mă duc, și iarăși voi veni ca să fiu cu voi până la sfârșitul timpului»*.

Eu sunt Cel nevăzut, Care este. Eu sunt Cel ce sunt, și am fost cu Israel care M-a lepădat. Dar Mi-am făcut popor nou, și iarăși sunt cu cei aleși de Mine, cu tine, poporul ales din nou, și cu tine lucrez ca să întorc neamul omenesc cu fața spre Mine și să-i dau bucuria răscumpărării. Amin, amin, amin.

08/21-09-1997